

Pacific Herold.

Nr. 42.

Parland, Washington, October 20th 1905.

15de Aarg.

Nom. 6. 14.

T. G. B. Walther.

Alt ille enhver synb stader et menneske ud fra naaben, er lært saa klart og tydeligt i den hellige Kristi, at ingen, som endnu tror Kristi's ord, kan miste det.

Klart og tydeligt figer for det første Kristen, at alle mennesker uden undtagelse er syndere, altsaa ogsaa de i naaben staaende kristne. „Thi der er ikke forskel,” figer Paulus; „thi alle have syndet, og dem fattede Guds øre.” „Det er intet menneske, som ikke syndet,” figer Salomon i sin tempelebelskabon. „Vi have alle an i mange ting,” skriver Jacob. Og Johannes skriver i sit første brev: „Dersom vi sige, at vi ikke have synd, bedrage vi os selv, og sandheden er ikke i os”; frembledes: „Dersom vi sige, at vi ikke have syndet, gører vi Gud til en logner, og hans ord er ikke i os.”

Men hvad den hellige Kristi figer om alle mennesker salmindelighed, det figer den ogsaa med udtrykkelige ord om alle fromme kerdeleskeb.

Gjæret David i den 32te salme har talst om syndernes forladelse, tilhører han: „Dersom ikke du er from til din tid, du er at finde.” I den 19de salme udtrykker den samme kongelige profet: „Hvo merler, hvor ofte han fejler? Farlab mig mine lønlige drøft.”

Og hvor ligende juliet Paulus i det 7de kapitel af sit brev til Romerne over den synd, som endnu fremdeles, ogsaa efter hans omdænelse, ligger ved ham! „Jeg er højdelig, folgt under synden. Jeg ved, at i mig, det er i mit sjæl, har ikke noget godt; thi viljen har jeg, men et gjort det gode, det sunder jeg ikke. Tidt har gode, som tro vil, gjeret jeg ikke; men det onde, som jeg ikke vil, det gjort jeg. Jeg elendige menneske! Hvo skal si mig fra dette bøgens legeme?”

Mort fort, han et menneske, nemlig gudmenskeret, Jesu Kristus, tanke sig til sine fiender: „Hvo af ejer saa overbeviset mig om nogen synd?”

Dette er nu vistelig for alle kristne en stor trost. Det nærmere givet der dog saadanne, som misbruger denne tro og, blandt de et aabenbare syndens tjenere, dog indbildet sig at staa i naabe hos Gud.

Men hvad figer den hellige Kristi herom? Saaledes skriver blandt andet Paulus, Rom. 6. 14:

„Synden skal ikke herske over ejer; I er jo ikke under loven, men under naaben.”

Disse ord lægger os:

at de, som endnu lader synden herske over sig, ikke staar under den tilgivende naabe, men under den fordommende naabe. Vi vil her saalet sig opmuntret med paas til ting:

1) Hvem de er, som endnu lader synden herske over sig, og 2) Hvemfor saadanne mennesker ikke staar under den tilgivende naabe, men under den fordommende naabe.

1. Mort først spørger os alliaat: Hvem er de, som lader synden herske over sig?

Blaaadt dem her vi ester Guds ord og baglig erfaring hovedsagelig at Hellige mellem sine blæsr.

Den første klæde af dem er de, som med glæde tjener sine ydlings- og Njødsynder; de, hvem det set ikke falder ind at være fromme og godtrægtige. De hellige til høj agter de ikke ejer Guds naabe spørger de ikke, og for Guds vrede synget de ikke. De lever, som om der ikke var nogen Gud, der havde stolt dem, og hvem de stolber lydlighed, som om der ikke gavet nogen dom, for hvilken de stal fremstilles, friet regnskab, som be engang stal afslagge. Mort sagt, om de end er døde kristne, saa lever de dog sjele og jægelse som de blinde hedninger.

Den anden klæde af dem, som lader synden herske over sig, er de, som ikke saa retligt kan synde. De ved os mere, at deres synd er delen til fordommen, men de kan ikke komme los fra dem. De tager sig ofte for at bedre sig; de lader sig ogsaa betraa-

stroffe og lader at opstaa fra sine synder og at begynde et andet liv; men de udøver ikke sine gode forsætter. Til denne anden klæde hører navnlig drukfeudalerne og utrangens theater.

Den tredje klæde udgjør de, som visstok var sande kristne, men, fordi de ikke vange, bede og tjæmpe i kristel-

skab stand, falder i gruelige synde. Saaledes falst David, da han ikke vanege og hav og med tyvne blifte stude efter en svinde, i egenstabsbrub, dets strafelige synd, og, da han ikke skyldsomt gjorde sin, flyttede han sig, for et bølle sin synd, endelig ogsaa tilført i blodsyd, i mod og mandebud. Saaledes falst også Peter, da han ikke vanege og hav, af bødspryt i den strafelige stand at fornægte sin Herrelæ. Saaledes falst Demas i herlende veedens hjærlighed, om hvem derfor Paulus siger: „Demas har forladt mig, fordi han havde den uovervindelige verden hjært.”

Den fjerde klæde af dem, som lader synden herske over sig, er de, som, medens de afholder sig fra aabenbare grove lostier og forbrydelser, lever i disse fine synde, hvorum de vel ved, at de er synde, men som de øgte ringe, og for hvis sind de derfor ikke mener, at de behøver at gjøre nogen alvorlig bob.

De næste mod dem, af hvem de er blivne forærmede, et hemmeligt stedsstol, de taler i selstabber gjerne voldt om sia nosse; de begaar i sit handel og vankel et, som de mener, lidet bedrog; for at opnæs øgen nytte, eller for at tilbede sig ud af en forlegenhed, taler de uanethed; de trægt efter at blive rige og er farlige mod de fattige; de ejer menneskros og menneskete og lignende. Og netop forbi de øgte alle disse synde for at være smaaling, hersker de høj dem og bliver stort og gruelige for Gud.

2. Hvad figer den hellige Kristi nu i sit troende af bedningerne: „Gud gjør ingen forskel mellem os og dem, idet han resjede deres hjertet ved troen.” Og Paulus skriver: „Derjom nogen er i Kristus,” nemlig ved troen. „er han en ny slægtning; det gamle er forbigangent, se, alt et blevet ugt.” Saaledes er det da vist, at den umulig kan staa i troen og altsaa under naaben, hvis hjerte endnu er urent, og som derfor ogsaa lader sig hærske af synden og endnu ikke vænder i et ugt levnet.

Men saa vist dette er, saa vist er også dette, at den, som er kommen til troen, men liggen kommer ind under syndens herredom, har mistet troen, som apostolen udtrykkelig figer om mange paa sin tid, at de „have fået en god

under naaben.” Dette skal nu for det andet vise os, hvorfor saadanne mennesker ikke staar under den tilgivende naabe, men under den fordommende naabe.

Dit er sandt: saa snart et menneske tror paa Kristus, ligesaa snart er han heller ikke mere under loven, men under naaben.

Men troen er ikke en bob forholds overbevisning, ikke blot at holde betragningen om Kristus for at være sand og hjærlig, at forlade sig paa Kristus midt i sine synde, nei, den sande tro er en paa Kristus grundet hjertens forståning, som joet det særlige fremkommer i et menneske alene af bødsanglien over sine synde ved den Helligaands virkning, med hvilken for det andet hen Helligaand bringer ind i hjertet.

Saa snart derfor troen kommer i hjertet, saa bliver folgelig ogsaa hjertet renset for hjærligheden til enhver synd, og et opsigligt hav til enhver synd, som en forærmede mod Gud, frembringes deri.

Mennesket bliver derved fast peany, og en anderlig hjærlighed til Gud og hans ord og alt, hvad der behøver Gud, indplantet i det.

Med disse ord figer Peter om de troende af bedningerne: „Gud gjør ingen forskel mellem os og dem, idet han resjede deres hjertet ved troen.” Og Paulus skriver: „Derjom nogen er i Kristus,” nemlig ved troen. „er han en ny slægtning; det gamle er forbigangent, se, alt et blevet ugt.” Saaledes er det da vist, at den umulig kan staa i troen og altsaa under naaben, hvis hjerte endnu er urent, og som derfor ogsaa lader sig hærske af synden og endnu ikke vænder i et ugt levnet.

Men saa vist dette er, saa vist er også dette, at den, som er kommen til troen, men liggen kommer ind under syndens herredom, har mistet troen, som apostolen udtrykkelig figer om mange

samfælighed fra sig, saa de havde lidt tilbrud paa troen."

Guds aand er nemlig en hellig aand. Den som derfor er ben Hellig-aands bølg, men igjen lader sig behæfte af sunden, han bedrører dermed den Helligaand, dræber ham igjen ud af sit hjerter, misser dermed troen og kommer bort fra den tilgivende naade og igjen under den forbannende lov.

Nogle træf af den lutheriske missions velsignelsesrige arbeide.

(Hør meddelt ved 3.)

Den ev. luth. misjounishøde driver blandt meget andet missionarbejde ogsaa hymission i storbyerne: Chicago, St. Louis og Milwaukee og maaske ogsaa i andre byer. Den ansetter nemlig i hør af de nævnte fæder en præst, hvis saldsjerning det er at opnøge saabanne mennesket af luthersk befærdelse, som de andre sognepræster i manget paa tib eller af andre grunde, har meget vanskelig ved at komme med naabens midler. Meddelelsen har netop med megen glede og interese løft en beretning fra misjoneer Dümpling i Milwaukee og kom saa paa den tanke at det kunne glæde og interessere managen „Herold“ s lojer at saa se nogle eksempler paa hans velsignede virksomhed, som da meddeles nedenfor.

Bastor Dümpling skriver nemlig i sidste no. af „Missions Tanke“:

Jeg begynder med mit misjonsarbejde blandt de fængslede. Ogsaa i det forgangne embedsår er Guds ord blevet forlyndt for dem i forbedringshuset i det engelske byr. Henved 300 fanger besøgte frivillig vores gudsstjennest. Disse ulykkeliges ovmælkoweb under gudsstjennesten var overrastende god. Gudsstjennesten finder sted om sundagene mellem kl. 11 og 12. Paa slæget 11-marscherer fangerne ind i kapellet ledsgagede af vogterne. Tause tager de plads. Røbedragten er ens for alle, et brunt antrekt, stræflangerne drægt. Fungebogierne, i regelen omkring 8, sidder paa opstædede stole, saa de kan oversæue den hele forsamling. Gudsstjennesten begyndes paa jævnlig maade: Et luthersk menighedspsalmmer en for anledningen passende psalm. Herpaa folger menighedsjang af stræflangerne, som næsten alle synes traflig med. Efter sangen er tilsendte, opstædes et kristianit. Derpaa folger saa etter for- og menighedsjang og saa prædiken. Jeg prædicerer for

dem den kostelige Kristiansbød: „Jesus aannamer syndere.“

Jeg fortæller dem om Jesus, om hans fødsel og forlænningssort. Jeg taler til dem om den hedsindige forsynder paa forst, som i den sidste time vendte sig til Jesus og i troen paa Jesus Kristus fandt frælse og bøde fæligh. Jeg fortæller dem om den forlorne sau i evangeliet. Efter oploesningen af en bødsalon, folger nu for- og menighedsjang, og med at høre forlyndt i fulldstædt sluttet gudsstjennesten. Straffangerne reiser sig, modtager vores tynde og engelske Skæbblade og vender efter at have indtaget deres mifdagomnaalidt tilbage til sine ensomme celler. Men vi er i kraft af den gudommelige forsettelse forvistede om, at vi ikke har prædiket Guds ord for gørtes for disse vorsigtede mennesker.

I ugenes løb gjør jeg mine private besøg. Til mine ejendomme erfaringer regner jeg det, at jeg altsidde en ung stræflinge, en survet, som måtte udstaa en ti års straf. Han blev bemyndiget for henved 3 aar siden. Efter at have tilbragt omkring halvandet aar i forbedringshuset, blev han syg og bragtes som patient paa county hospitalet. Her lært jeg ham først gang at hjælde. Det var ham, som rettede det spørgsmål til mig: „Kan også negre komme i himlen?“ Jeg fandt i ham en meget lærevillig ungling, der var meget bekymret for sin sjæls frælse. Efter nogle ugers forlyb kom han sig af sin sygdom og blev altsidder overført til forbedringshuset. I asvelingen for syge stræflanger ventede han tilligemod 4 andre syge paa fuldstændig helbredelse. Med tilladelse fra anstalten inspektør fortalte jeg i denne afdeling min undervisning. Gud lagde velsignelse til undervisningen, saa at vores arbejde i Herren heller ikke blev forgjørtes paa den lange. Til baade min og hans store glæde kunne jeg nogle uger senere i den treenige Guds navn både denne unge mand i anstalten kapel i overvær af en luthersk befalingsmænd. Da jeg havde bøbt ham sagde han til mig: „I can not find word enough to thank you for instructing me in Gods word!“ Paa denne unge mand, der nu altsidder har fået sin frihed, kan blive tro i sin daabsvægt indtil ende!

Et tilslutningssted for mange hedsinde og forladte fattige er det i forstaden Wanamatoja beliggende fattighus. I denne anstalt var der i afgangene var blandt gennemsnitlig 400 indboere, med

der. Søndag efter sonbag løb det gudommelige ordes præbilen her i den rummelige kapel. Gjennemførelsen af

besøgende velte sig til hundrede 75 tilhørere. Her fandt man gudhengioneske stænke, som bærer deres løs med al rialmodighed — og holdt eneste glæde er den, der findes i Herrens smukke gudsstjennester. Da vi i denne anstalt havde henved 75 kommunecene medlemmer, er der gjentagneblevne blevet holdt altid gang. Sidste løb har jeg paa den mest australiens forbundne kirkegoarch jordstættet en næsten 80 årig fælde, hvis bejendtskab jeg i sin tid havde glori paa et hospital. Ved mit første besøg fandt jeg hende fortvilleden over. Hatten, soz og hjemmets omgivelser havde den skæfellige tønske at begaa felomord. Jeg gjorde hende opmærksom paa det sunlige i en isabad hanbling og opfordrede hende paa det alvorligste til opdraglig høb. Hun visste ikke meget modtagelig for Guds ord, og ved Guds naade kom hun efter paa rettet. Hun blev ved det levende Guds ord rigtig helbredet, og hendes faa fælde en fælighedsløsning.

Hør nogle mannebørn fra Isabads, de jeg en gemmel tone, der kunne manget smage denne tilskæfle i fuldest mån. Hun var fattig, blind, forladt af sine børn, uben verner og uden hjælp. Ejent forstås fattig var hun dog rig i Gud. Som et troende Guds barn, har hun sit løb med beundring over Guds talmodighed. Saadog efter sonbag besøgte hun vores Gudsstjennest i fattighus-labet, hvorfra hun kom med brøder funde nær vedhen. Efter hvorende hedsindst beklagede det Herren at hende hende hjem. Som hende til var ogsaa hende begravelse. Det gavet intet tilfølge af deltagende tenner, ja selv hende det born umgred sig ved at visse hende den øre at lebhøje hende til graven. Ved to af personalebørn hedsindst jeg fortællte hende en skæfelig begravelse.

Før den kristne er fattigdom et langt for, men ikke mindre er sygdom det. Men aldrig er vel mission og hjælpevirksomhed mere paa sin plads end netop ved syge- og hedsindst. Lab tilfølge desfor videre beret om missionen blandt de syge.

Ogsaa i det forlybne embædaat var vor dumission voldsom i en rækkede taler. I disse hospitaler bilde sig hundreder af syge forplejede. Et missionshus her har fuldt utøjet trængsel ved istil til nærmere bros. I to hospitaler er der i det forlybne var blandt gennemsnitlig 400 indboere, med

hjem familieligheden nu blev hen til gudsstjennesten.

Den 9de april holdt jeg min første prediken for 2000 døtre. Herved 600 hedsindstelige mennesker henvendte sig. Dette var for det meste patienter, som kom i disse punkter var vanværtige, og for hvem man rettelunde prædikte. Jeg forsøgte i enfoldig, simple ord at fortynne evangeliet om skriften for dem. Sangen beforgede al en fastitet, hvis hjælpevirksomheds bispe uhyggelige satte pris paa. Denne gudsstjennest vil blive mig usorglæmmelig. Den hørte visstlig til bejægdelige gudsstjennester, jeg som missionshøde har at holde. I denne anstalt skal der nu også regelmæssigt blive præbiler. Hvor nødvendig er dog trost og opretning af Guds ord for disse træne hjælper.

Missionen ved syge- og hedsindst er også i det forlybne var forstret meget ud.

I en afdeling af et hospital løb et stænk af alvorligt menneske, som i fortid ikke ville begå felomord. Han havde tilfølet sig føde suur, som vilde have haft en fuldstændig følge, om han ikke var fundet i rette tid. Da han nu løb fra hospitalet, kom der sygt og angst over ham. Med bøven trængte han paa sin ringestole gerning. Da jeg første gang besøgte ham, var han fortvilleden over. I sin angst roede han: „Hvor ledes i nu jeg dog ejere det godt i ejen?“ Jeg opfordrede ham til at gjøre høb. Jeg minde ham om Jesu Kristi Guds børn, som ejer de hedsindstelige hedsindst: „Den, som kommer til mig — vil jeg ingenlunde hæde ud.“

Jeg så ham, hvoreches tun et hedsindstlig menneske kunne finde tilgivelse hos frelseren og troste sig ved det ord: „Jesu Kristi Guds børns blod renset os af al synd.“

Med taaret tilhængte han nu i ejen sin Rose stylb, bab Gud hjælleg om forlybelsen og bælæftigede sig nu fortig og stærtig med Guds ord. Da han var hjælpet, fandt han optagelse i en enstalt, i hvilken vor dumission havde fanget hedsindstene.

Aan nogle steder fra denne mand kom en hærdt fugtig familie. Den arme mand havde sin gældige familiel. Til hans legemilige hedsindst flittede sig den aundelige nab. I næresis havde han ikke beklagede sig om Guds ord. Men da han løb i elenblæb, vægnete familieligheden; han løb mig tilde og mig om at betjene ham som hjælper.

Nader den nærestid, som blev ham fortunt, funde jeg i flere uger besøge ham. Guds ord gjorde også sin virkning. Han kom til overværelse og fandt i barnlig tro på sin Fader.

Ji i kommunehospital fandt jeg ikke højt en bestemt lene at fåske, som var der for at ses til 5-6 gange barn under lægehandling. Barnet havde dog et stort stillestående midt i sunet. Gader og morder til dette barn var begge bestemme. Der funde barnet gøre. Da forstod jeg for formålene ved hjælp af fingerprøvet. Men da det, der aldrig var fundt og vist funde ikke både blæst, funde barn og forstod ikke føle den blæste. Forstod ikke om ikke følede ikke føle og barnet funde ikke sit forstørret fingerprøv. Jeg besøgte glemte gange både urolige mændster. Hvor glemte dem talte morder sig. Da jeg havde meddele hende hvilket i et sprog, som hun forstod. Hader opbebet i Minnaus, underviser jeg hente også om saliggjordelsen ved.

Bør en frisen lage del i hand og højre?

(n. v. n.)

Bør en frisen lage del i hand, hæder og andre lignende formstoffer?

1. Enhver frisen er ved bestemt indtrædt i en hellig port med Gud, hvori han har givet Gud det gode løft, til endnu til og allevegne at ville hjælpe børnebørnen og alle børns gærlinger og alt børns væsen, samt i lesen af disse børnebørns Gud alle sit heds dage.

2. Den børnebørn har hæde denne samme vigt fast en hver frisen af faste op fundens haab og ved sin manne gjort hæder i hæbbede hæder; men hæder har Gud gjort, for at den frisen skal have ham til og være „midjær til gode gærlinger.“

3. Enhver har en frisen børnes holdighed eller ret til at bænde eller fæste egne hæder og ikke ejer hæder; men han er forpligtet til at faste ting af sådanne ord.

4. Men Guds ord forbudt en frisen:

- a. at „læmme på de usædelige“;
- at „hæde, og“ gaa frem på de onde vel“ og at „sætte i spænderet hæder.“

b. at „sætte sig lig med dem“; der hæder, og hæde „fælles med mænds ufrugtbare gærlinger.“

c. at „være deltagende i ublu væsen, gaffelig fast eller lejlighedlig ståmt. Hæder er ufrugtbart.“

d. at „gjøre noget, hvorefter de ikke-

beriget samtlighed „sætter“ eller „bestyrker“.«

e. Guds ord beskæfer en frisen:

a. at „hvad“ „serdens“ følt“ og „lyd“ og at „vænstre“ „sin“ „læfest“ „bæn.“

b. at „Selv“ „sin“ „tunge i somme“ og at „hænde“ sig „sits“ „ubestemt“ af „ven“ „ben.“

c. baglig og allevegne at bære: „Hed og ikke tab i friheden, men frels os fra det ande.“

d. at „Hvad“ „være“ under alle „Hilfere“ og ikke meget som mindst undgaa „al“ „være“ „sin.“

e. at „hvad“ „alt“, hvad han gjør „all“ „Guds“ „alt“ og intet gjøre eller forvirre, som han ikke kan næbde Guds retsig-nelle over.

f. at lade „alt“ „sit“ oppbygges“ og at ikke „sit“ „sit“ eget“, men „enher“ den endnu ikke“.

g. at være „overbeagen“ og „beredt“ til at mose for brennen til enhver til-fordi „lægen“ ved i hvilken time Herrens komme.“

h. Overban: Samme nu dette over-ens med de samme formstoffer! Lad enhver prøve, og bæmme for sig selv: Det en frisen lage hel i bille ting?

Guds ord af tr. M. Thor.

Hæbden Guds ord er det intet hæder, når vi fast og ikke kan fastlade os; vi kan ikke fastlade os på vores hæder, thi det vil altid påvirke, — hos dem der er bært af os til hæder, ikke skriften, ikke hæder; men vi kan hæder ikke fastlade os på vores fornuft, thi den tager ikke for hæder, — hvad den ene viser i verden erklæret for hæderne, et hæder den anden for hæderne; vi kan endnu mindre fastlade os på menneskers viderheds, thi de tager ikke blot hæder, men de debanger os ofte med vrede og vilje. Hæderne mændster er legnest, liget fristen, og erfaringen hæderer det.

Men Guds er hæbden hæder. Han er, som Moses skriver, „alt“ et menneske, at han lever, eller et menneske barn, at han ikke angre noget. Hæderen har sagt det og hæbde ikke gjort det? Hæderen har tale og ikke holdt det? Det var ikke fastt! Det, om alle tager hæder, kan tager dog Gud ikke hæder, thi han er Gud; om alle lever og betragter, kan ikke hæder betragte dog Gud ikke, thi han er Gud; om alt er upåaliholdt, kan er dog Gud ikke upåaliholdt, thi han er Gud.

Døgda hæder er berjet sandtræ og „hæder“ han lever, holder han viste,

lig.“ Ja, Guds ord er hæbden, der på fun er trofast større: Guds ord er en evig Hjelpe, der på fun er frugt træ; Guds ord er Guds egen hæbde-stift, med den fun vi uden frugt træ fra en dag for Guds komst til os ikke på den øverste bog bænde os berpas. Gud vil, Gud fun ikke frugt den; Gud vil, Gud må etjæube den, fun hæbde Gud er Gud.

Selv Guds Son vilde berjor, da han hjæmpe med legnest magt og mælet forstyrre, intet hædere, intet skætere, intet uomstadeligere at foreholde ham i den farbølle uclapp end beständig: „Der hører frihet,“ „der har frihed,“ „der har frihet!“

Lad os da bejæfe, at, jo nærmere vi kommer den øverste bog, jo lidtigere og hærdere gør den end hæde vba os på at gjøre arbejd, sienode usikret og mislænkeligt for de fristne og saalede bænde hem del.

O, lad os være på vor post! Det gælder vor salighed. Et arbejde værde os, da er vor eneste logie, vor eneste stjerne, vor eneste sol, som alene lyser for os på den værste til gennem verden til himlen, støtter, da er den eneste hus brukt, hvorpaa al ene kan ståte os på vor vandring til het himmelstil. Sion, da har vi forladt vor eneste fæstning, hæder al ene er fælt og uover-vindelige; da har vi fælt fra os vor eneste værben, hvormed vi alene kan hjæmpe og blæde feler; da er vi lig forstøtt, som uben kompas, vor og till fæster hen over verdens vildt han, en led for vind og veder, og som ikke ikke havnen, men sin undtagning imøde.

Intet, intet kan da reddes os; thi alt arbejdet er usikret, Guds ord alene er sikret.

Børnehjemmet i Parland.

Mr. D. W. York 2.00, Mr. Elias Qeng 2.50, Mrs. Clegg 1.00, William Bush, Elmer Eriksen, Peter Engach, J. P. Gehrer, Ole Olson, J. W. Pennington, G. W. Ulmann, Harry W. Clegg, John Evans 2.00, C. W. Whipple, H. Nels, Martha Green, Mrs. 1.00, Gustaf Hallstrom, G. E. Gaberson, Mrs. 2.00, G. E. Durb 1.00, G. Martin, Mr. Johnsen, Emil Henry, C. E. Lund, Otto Hansen, Miss Carlson, G. Grönquist, Mrs. 2.00, Mrs. T. Johnson, J. Dale, Fred Thompson, Joseph Ziegler, Jacob Oel, Martin Herz, Miss Carlson, Mrs. 2.00, Olof Eriksen 1.00.

Hæderig ist!
Mrs. T. Larsen,
Røderet.

Abonner på
Pacific Herald.

Mrs. ROBERTS, DOERRER
AND RAWLINGS

DENTISTS

Crown and Bridge Works Specialty
156 Pacific Ave. Tel. Red 4900
TACOMA . . . W

Student-Supplies OF ALL KINDS

Vaughan & Morrill Co.

226 Pac. Ave. . . Tacoma, Wash

J. M. Arntson,

North Hagforev.

Notary Public.

Udskrifter alle lovlige Dokumenter
som Udsæder, Rentekasser, m. m.

Municipal Court-Rooms
City Hall

TACOMA . . . WAHR

Pilgrim-Hus

No. 8 State St., New York.
Bemærk det nu i de bærende for knæge
ur. Barge Office.

Kristeligt Hæbreg for Indvandreres
og andre Rejsende.

Postor G. Pettersen, Emigrantshus,
næst, træset i Pilgrim-Hus og

hæder Emigranter bl. med
Mad og Drik.
Det, du kan ikke få hæder, hæder mit Bolt
Line Street carhus til Dansk.

Skandinaviske

Boghandel.

Ei stor udvalg af Skolebøger, Gal-
mebøger, Bibliot, Romaner og Kviiser,
samt alt, som tilhører en vel udstyrret
Bog- og Papirhandel.

Ordrer pr. Post elskeredes hurtig.

VISELL & ECKERBERG,
Stationers & Booksellers
1308 Pacific Ave.

PHOTOGRAPHS

Aaberg

First Class Photos. All
Work Warranted.
1322 Pac. Ave.--Tacoma

"PACIFIC HEROLD"

et kristeligt ugeblad, a religious weekly, udgivet af presbiterietens for Pacific diakonat af den norske synode ved en samiti.

Entered at the post-office at Parkland, Wash., as second-class matter.

Ud vedrørende redaktionen indsendes til pastor O. J. Cervil, Bellingham, Wash.

Blaa nyheder, belysningsstifter og notiser indsendes til pastor Ole J. H. Peters, 1701 E. 12th St., Tacoma, Wash.

Alt relevante bette blads forretning be- lærer af pastor O. W. Tjernagel.

Vores arbejdssted "Pacific Herold", Stan- mond, Wash., vil vise ham.

Bladet kostet

for aaret.....	50 Cts.
halvåret.....	25 Cts.
til Europa for et år.....	75 Cts.

Adresse: Parkland, Washington.

"Hvo der hører eder, hører mig, og hvo der fortæller eder, fortæller mig; men hvo der fortæller mig, fortæller den, som har udsendt mig."

Dette Jesu ord er et særlig helligt og træstiligt ord boede for dem, som forsynes det, som for dem, der hører det. Det ord, som en Herrens tjener forsynes, er Jesu ord. Det er al ham og om ham, der tales. Herrens tjener er, som Paulus siger, "En- dnu i Kristi sed, ligesom Gud formuler gennem os; vi bede i Kristi sed, hører eder fortæller med Gud."

Vi ser heraf, at det er en alvorlig og hellig sag, boede at prædige Guds ord og at høre det.

Hvis det skal være sandt, hvad Jesus siger: "Den, som hører eder, hører mig," da er det let at forstå, at det maa prædikes ikke og alene Guds ord, at alt, som forskrides fra prædikelsen, maa have det ene maal, at Gud giv- nem sit ord skal tale til tilhærente.

Nedoverdiger en præst sig og sit em- bade, saa han fra prædikestolen forsynes alt andet end Guds ord, er det klart, at han ikke er en tro orbeds forsyner, men kun en leiesvend. Ingen rettroende, alvorlig prædikant vil gis- te sig skyldig i en saa stor utrostand mod Gud, hans ord og den slot, som er anbrært ham.

Mange have ikke den rette eftersyn- bille af dette Jesu ord: "Den, som hører eder, hører mig." Mange, som gaar til kirke i vores by, gaar ikke bid, fordi de tror, at det er Gud, som

taler til dem gennem sit ord, som for- synes. En del gaar til kirke al vanne, andre fordi de anser det for en pligt, som de ofte med visst opsynes, andre fordi de gjerne vil se, hvorfor for fortællingen er, som er tilskede. Nået andet gaar til kirke, fordi de gjerne vil øjne sit til, for at tilhøren kan ful- des af tilhørere og paa denne måde den menighed, som de tilhører, velde i det ubre og gaa fremad. Mange vil ved sin tillegong vide presten venstre, at de er villige til at here paa ham en halv times tid nu og da.

Gaabanne betænker ikke, hvad de gør. De betragter prædiken som en mere eller mindre heldig frembringelse af presten. Derfor tales her saa meget om, hvor begabet den ene prest er fremfor den anden, hvor interessant den ene kan prædike, medens en anden har saa tung i sin tale.

Mange mener, at de har frihed og ret til at gaa hvorever de vil paa saa- dagene. De søger ba' højt til de til- hørere, hvor man kan uoverholdest holdt en ilde stand. De justerer ikke el- ler, hvor prædiken Guds ord paa og rent. Nei, men hører prædiken der in- teressant. De præster, som sjeldent el- ler aldrig prædicer Guds ord, men kun holber larre foredrag over dagens mest bestandende spørgsmål i vitens- kap, kunst og litteratur, er de me- jøste.

Men dette ikke, fordi vedkommende tilhørere har en del opsyning af præ- diken og Guds ord. Højnude ord om prædikeren al en af Englands store mænd er et træffende ord:

"Det er nemlig to maader at be- trætte en prædiken paa: Gud som en menneskelig udarbejdede eller som et gudbommeligt budslab."

Personen vi betragter prædiknen alt- ige som en menneskelig frembrugelse,

da har tilhærente ret til at leve af sine præster, at de udarbejder den med den høreste omhu og lærdom. Den- næst er det naturligt, at vi ventet den fremagt med megen anstand og hal- tethed, alt til sag wegen større ud- velsse for vores øre og øre forstand. Van- samme tid betragter vi da den tale, som jaaledes er udarbejdet, som noget, hvilket det er vores pligt uden utaalmel- dighed at lytte til, men naar denne pligt er opført, da kan vi efter be- dag glemme; thi vi har ikke mere brug for den, da vi har den fuldstændig for- vistning at blive forsynede med en anden af samme slags, naar det næste gang bliver nødvendigt.

Det er ikke en bog og sit em- bade, saa han fra prædikestolen for- synes alt andet end Guds ord, er det klart, at han ikke er en tro orbeds forsyner, men kun en leiesvend. Ingen rettroende, alvorlig prædikant vil gis- te sig skyldig i en saa stor utrostand mod Gud, hans ord og den slot, som er anbrært ham.

Begynder vi berimod først at betræ- le prædikanten (hvilke hell han fortæ- sten kan have) som en mand, der er sendt til os med et budslab, som det gjelder liv eller død, om vi modtager eller forlader det;

derfor vi betræger ham som en, der er sat paa vogt over en store an- dede, der er i fare for ubergang, og som han i sin dage ikke har en time elsec to af tale til; derom vi foretak- at sætte os ind i, hvor kæmpere derfor bløse timer har over ham, efterat han bjerde i høj dage ejer blaabanden har næret ubjet for verdens frikister, og ejerat han har været nede til at se torne og tilhjælpere spire op i deres hjerter, og se den gode sad, som var udstillet, opnaappet fra veien jaer af en, suar al en anden vild fazi; naar vi betænker, at tilfældi, naar han anbefa- les og træt efter ugens male til dem til i denne sorte stand at stjæle ham en ujuldbomme og fæl opvækjom- hed, saa han har blot en halv times tid til at gaa bispe mangfollige men- neskers forfællelige hjerter, til at over- bevisse dem om alle deres uordeligheder, til at straffe dem for alle deres synder, abbrae dem for alle deres farer, til at vise dem fejlen, til at forsøge, saa paa denne, saa van din mande at gaa løs- de hænde hand, som træt hjerlede- ren, foran hælter Herren selv har sta- et og bæret, men som ikke aabnedes — en halv time til at opnalle bløse hæde — ladet os blot engang ret for- staa og føle better, og vi skulle se med andet øje hen til det fied, hvorfra et budslab lyder, der enten aander liv i de døde bin eller, om det bliver uden frukt, bliver opstrevet til hækkom, muligens døde for bæbæren og tilhærente, men ganske vist for en af dræge." (Matth. 10: 1-15.)

"Den altsaa, som forsøgte dette, han fortæller ikke et menneske, men Gud, som h'r givet os sin Helligaand." (I. Thes. 4: 8.)

Blandt denne masse af bøger, ad- ser og tilbækskrifter, som viibidt faa idag, er der meget, ja den allerstørste del, som ikke alene er unyttigt, men stabelsigt, hjælpeordbøvende.

Den kristne familjehader bør berfor være meget forsiktig i valg af bøger og blade, som faar afgang til huset. Sunt læseselskab, som er gisigt, forsigtigt for menneskelig anbefalelse liv, der faa komme ind i huset. Men man har ogsaa komme thu, at man flyder sin fa- milje bet, at den har afgang til sind- læring, som fortællinger, biografier o. a., som man har raab til bet.

Det er ikke hensigten denne gang at prøve paa at give en liste over bøger og blade, som vi vil anbefale vores læ- jere. Men vi vil sige, at hvis du er i tvil, om en eller anden bog eller et el- ler andet blad børde haab og god læ- ring, saa er det en ting, som du bør gjøre: sage veilebning hos jaabanne, som er i stand til at bedømme vedkom- meade stift. Din hjælper er vil til enhver tid være glad ved at haab veileb- ning i valget af læseselskab for dig og din familje. Vis ham den tilfælde, at du roaahæter dig med ham i denne saa uenbelig vigtige sag. Han vil hjæl- pe dig til at haab underholdende læ- ring, som ikke vil forvirre hjælen, men som vil danne og forstæde den.

Viel hjælperen taget med paa- naab, naar det skal vælges læring for familjen, vilde meget være vundet. Thi mange, mange læser i de fæl dage i ugen jaabban læring, at de, uden at ville det eller ikke det, aldeles ab- forger og forhindrer det ord fra at volde, som de hørte paa sondag. Den første dag i ugen jaab be livets ord, men de følgende fæl dage tager de gift, der hidig drøppes ind i hjælen uformet og dræber det aandelige liv. Den daglige læring af hjæle- forberende skrifte er en af de fær- ke hindringer for Guds ord's hjemgang og væft.

Ingen burde høste en bog eller abo- nere paa et blad, hvis han ikke ved, at indholdet er godt og sundt. Mange tager sig forstede af det, at en bog er pen at se til eller billig. Råb ikke en eneste bog af den grund, at den er billig eller pen. Den peneste bog kan indeholde den farligste gift. Den bil- ligste bog kan være af en jaabban be- stoffet, at den dræber det aandelige liv.

Der er en bog, som vi vil anbefale. Den kan du længe læse. Den er ikke antet, saa læser de halvaid avisier.

Det er Bibelen.

Bogernes bog fulde vi alle troe med glæde. Den findes jo i elhvert hjem. Ingen hørte et saa hattig, at den ikke var et denne bestillingsstykke af alle bøger.

Det er godt og entfældeligt, dog at læse bøger, som handler om det jævnlige liv, arbejde, handel og værdel. Et menneske har gjort alt mulig for paa en redelig måde at tillegge sig lundslaber.

Men hvor længe end et menneske bliver i dette ting, som angaaer denne verden, ja, om det funde tilgode sig alt, som mennesket har tilhørt i sin stift, i bibelstaben, i litteratur, i musik osv., saa til det allammen ikke kanne tilfredsstille den dybelse træng hos mennesket. Thi mennesket har en fastvittighed, som siger det, at der er en Gud, for hvem man maa ømøgge regnslab, en dom, for hvilken man maa strætte.

Hvor er bogen, som fan lære mennesket, hvorfleden det fan fan fred med Gud og evig høje for sin hjel?

Der er fan en bog. Det er Bibelen. Alle bøger, som vil leve op til en jævnskab om Gud, maa have hentet sit indhold fra Bibelen, vores bøg, get fuldt og fast paa Guds eget ord. Alle bøger, som ikke har dræget fra denne levende Bibel, være fan penne, be vil, tale fan fast, be vil, de ledet ikke til jævnskab, ikke til Gud, men vores fra Gud.

Bibelen alene er Guds ord og læret os velen til jævnskab.

Bibelen er i vores dage af verden besøgt som en gammel bog, der lidt eller intet værd har for dem. Mange har læst i bibelen uden frugt. Det, vores vil det blive tilfældet alle tider.

Gudsordene læste, studerede og granskede med omhu i Bibelen, det gamle testamente, men uden frugt. De sagde efter det evige liv, men fundt det ikke. Dø bog var det enlige liv i stifterne. Om de havde læst og gransket det, saa havde de fundet det. Hvisigen, hørte, for de ikke fundt livet, var ikke den, at det er saa umuligt at finde livet, at man meget lærde fan finde det. Men. I alle de ting, som udpegenes at vide til jævnskab, er Bibelen klar nok for dem, som ret omgået bermed, hvad intet han er lang eller kort.

Gudsordene vilde ikke tra paa Kristus. De forarbejdede sig paa ham. Stærke mændene vilde de ikke vide ej. Sammenhængen var der for ringe, for umuligt, at han stude over Webster. Jesu er det evige liv. Fordi jævnskab

erne sagde Jesus, derfor fundt han ikke livet.

Om vi vil finde livet, fan fred med Gud, vilde enda fulge, fan maa vi læse Bibelen saa, at vi finder Jesu Kristus i den; thi Jesu siger: „Jeg er nei, sandheden og livet, ingen kommer til Faberen uden gjennem mig.“ „Om ham“, nemlig Kristus, „vidue alle profeterne.“ Indholdet af hele Bibelen er den store Sandhed, at Jesu er velen til jævnskab. „Dette er Christus, for at I skal træ, at Jesu er Christus, Guds son, og at I, som træ, skal have livet i hans navn.“

Læs da Bibelen, for at finde jævnskab fra Jesu, fra Gud og fra Satan og riget. Vis bøgernes bog hver bog. Hent lys, vellebning og fred fra oven i Bibelen. Det taler Gud med dig og til dig. Der straffer, tugier, formuler og trækker han dig. Læs Bibelen mere den bog, der fremstår alle andre bøger læst.

Vort arbejdsfest.

Til skræk og advarsel for en af vores esterladne korrespondenter, sendte vi i forrige uge paa et postkort Caesars bekjendte ord: „Et tu Brute“ (ogsaa du Brutus). Han forstod betydningen af ordet samleden: „Man skalde da vente, at ialfald du havde skrevet noget for Vort Virkefelt“, men ogsaa du har glimret med din taushed.“ Han tog skræk og leverede ti sider. Andres samvittighed er mindre om.

Mr. Arent Gaarder ligger alvorlig syg i sit hjem ved Bryant, Wn. Nogle få dage siden var han frisk og rask.

Formand L. C. Foss fra Everett, som de sidste to-tre uger har været i San Francisco og omegn, er efter kommen hjem.

Vor Frelsers menigheds kvindesforening i Tacoma besluttede sidste torsdag at give \$50 til missionsstationens nye bygning ved Teller, Alaska.

Miss Esther Olson fra Austin, Minn., er fortiden i besøg hos sin søster, mrs. Wood i Seattle. Sidste onsdag afgangde de begge en behagelig visit hos venner i Tacoma. Miss Olson agter heller ikke at gjøre brug af sin „return ticket“.

Miss E. K. Sihler er også nu lærende ved „Idaho Industrial Institute“ ifølge „I. I. I. Gleasor“.

Mr. Kristian Kristiansen, som i sommer har været hos L. O. Stubb ved Norman, er rejst til Wisconsin.

Pastor Christensen fra Ballard prædikede sidste søndag aften i Tacoma og pastor Prins i Ballard.

Misses Helena Stubb og Gunild Dahlen er netop komme hjem efter et kort besøg ved udstillingen i Portland.

Jacob Bräckhus solgte sit kraft til siden sin farm ved Silvana, Wash., til Halfdan Dahlen, som allerede er flyttet paa den.

Miss Emma Rosing og miss Christine Nordli er fortiden i Tacoma. De kommer begge fra Bodø, N., har været i California og Poland og tænker at blive her ude for fremtiden.

Søndag den 15de blev den nye bygning ved vort lærerseminat i Sioux Falls, S. Dak., indviet af Synodens formand, dr. V. Korva.

Blandt de mange andre, som deltog i indvielsefesten, kan nævnes prof. Laur Larsen fra Decorah.

Det er vel overflodigt at bemærke, at vi, som herude paa vestlysten har saa megen glæde af vores menigheds-koler, jubler med, når vi ser det gaa fremover der, hvor vi faar saa mange af vores flinke lærere fra.

Sidste søndag havde man i Tacoma den glæde at kunne hilse Amund Skreen, medlem af Vor Frelsers menighed, velkommen hjem fra Alaska. Han trivedes godt i marken deroppe, men fandt dog, at „There is no place like home“. Hans „home“ er ude paa Lexington Beach.

Pastor H. W. Sørensen og hustru i Astoria, Ore., blev lørdag aften den 1ste oktober behagelig overrasket af menigheden dersteds. I kirkenes „basement“ var en talrig forsamlung fremmodt tiltrods for det sterke regn. Mr. O. J. Setton trandte da frem og forklaret i past. Hellerson har arbejdet her saa, men valgvalgt ord, hvil højsigten var med denne tilslutning.

Bet skulde være en velkomsttilhilsen til de nya prestefolk. En større pengesum blev indsamlet og overrakt prestefolkene. Kaffe og „cake“ blev derpaa serveret af kvinderne, der istet havde sparet for at gjøre denne fest saa hyggelig som mulig.

Menigheden i Astoria har nu påbegyndt opførelsen af et pragtigt prestehus paa lotten ved siden af kirken. Derned vil et høje ukønne ske blive opfyldt. Huset, der vil blive 2 etager højt og have 8 værelser, foruden „hall“, „pantry“ og badeværelse, ventes færdigt i slutningen af november.

Emil Salvesen fra Anaconda, Mont., har de sidste par uger været paa besøg i sin gamle hjemby, Tacoma, hvor han igjen agter at boende sig. Han beretter, at missionsarbejdet i Anaconda, Missoula og Dillon krones med held. I den ørsteblivne by har man nylig fået en meget god kirke indviet, i den anden og tredje menigheder stiftet. Pastor J. O. Svart er desværest.

Efter at have hvilet gennem den travle høsttid, gjenoptog kvindesforeningen i Vor Frelsers menighed, Genesee, Idaho, arbejdet onsdag den 11te oktober med møde hos mrs. Lars Olsen. Trakisten angaaende vor Alaskamission blev opført af past. Hellerson; men afgørelsen angaaende summen, som foreningen ønskede at give til den nye bygning ved Teller, blev udset til næste møde.

Af beregninger fra Spokane sees, at der er lyse udsigter for vor kirkes vekst også dor. Endnu man det siges at være høvedsagelig en missionsmark; men menigheden, som blev stiftet ved paasketider, har nu fast præst, en udmerket bygning for ny kirke, villsig hænder og et godt mod. De vil heller ikke blive skuffet, naar de hører og boder, „at den kjære himmelske Fader ogsaa vil sende dem midler til kirkebygning, at hans Søns og vor Frelsers dyrebare evangelium ogsaa her paa dette sted maa lyde purt og rent“.

Pastor Moon, past. Blåkun og past. Hellerson har arbejdet her for. Pastor Holden, som før var præst i Astoria, Ore., optog arbej-

det her ved nytaarstider. Da menigheden stiftedes, blev han dens første præst.

Synodens finanskomite, som blev valgt ved fællesmødet i Minneapolis sidste juni, holdt nylig møde i Decorah, Ia. Komiteens medlemmer er: Josef Eriksen, New London, Minn., pastorerne N. C. Petersen, Ellington, S. Dak., John Halvorsen, Rockdale, Wis., M. Borge og L. B. Tomasson, Decorah, Ia.

Pastor E. Wulfsberg, som i mange aar har bestyret Synodens "Publishing House" i Decorah, har paa grund af daarlig helbred maatte afdække sit arbeide der. Han er nu med sin familje flyttet til St. Paul, Minn. L. B. Dale er hans efterfaerd i Decorah.

Pastor Christensen i Ballard har nylig afsluttet en række taler, som vist har været af interesse for børnenes i menighedskolen. Hver morgen efter andagten har han holdt en ti minutters tale til børnenene og paa den maaede taget des smaa med paa en rejse gennem Yellowstone Park. Han besøgte parken paa hjemvejen fra synodemødet i sommer. Han selv siger: "Da jeg, efter at have tilbragt seks dage i dette eventyrland, stod færdig til at reise hjemover, kunde jeg ikke andet end sige: 'nu forstaar du bedre end de den første artikel, som viholder om himmehus og jordens skaber.' At Gud skulle have skabt noget saa smart og skjønt som dette, vildest jeg ikke for."

Puget Sound kreds af den norske synode møder, om Gud vil, i Silverton, past. Dales kated, 24—26 okt. Mødet aabnes med altergangs-guds-tjeneste formiddag kl. 11.30. Prædiken af pastor A. O. Bjerket. Skriflets ved past. O. J. Ordal. Forhandlingsgjenstande er:

- De rette frikirkeelige principper, ref. past. Harstad.
- Menighedskolen, ref. pastor Tjernagel, supl. past. Bjørke.
- Den kristne ansært for brugen af sine jordiske midler; ref. past. Foss, supl. past. N. P. Xavier.
- O. J. Ordal, J. O. Dale, form. sekre.

Og paa den isjordiske lap.

Bekjendtgjørelser.

Sæter, Statens 18. inf.
Vejben 29de oktober kl. 2
Lørdag 5de november kl. 11
Dialla 12de november kl. 11
Tunhølup 19de november kl. 11
(Overhøring kl. 10.)

Tacoma.

Vær Gelejet eveng. lørd. fire af den næste høste, d. 17de og 24. Zs. J. Et. Et. K. Et. spørgs.

Guds-tjeneste hver lørdag formiddag kl. 11 og aften kl. 8. Sondagsofie kl. 9.30 form.

Ove J. O. Peters, præst.
1701 Zs. J. Et. Tacoma.

Seattle.

Zimmerius Israelsen leder af den næste høste, d. 17de af Oktobre Et. og Minor Avenue, Old Union Et.

Guds-tjeneste hver lørdag formiddag kl. 11 og aften kl. 8.

H. W. Glub, præst
1626 Minor Et. Tel: Rain 7783

De som ejer et overvært lettoftet i Silvana 24—26 oktober, bedes om at melde sig til underliggende jæsuari som muligt.

J. O. Dale,
Silvana, Wash.

California specialkonferens' møber, en Qub til, hos past. J. Johnsen i Grinnell, Gal., den 8de til 15de novemb. Forhandlingsgjenstande: "Guds-tjenesten", og "den norske konfessions engelstle misjon". Besjoral præbilen under møbet.

E. W. Stenlund, etc.

Tilsalg!

En god gammel form paa 100 acres, med jernbanestation paa landet, fun 4 mil fra Portland, naboer og andre bygninger i god stand, alle flags huse og jordbruksbygninger, godt team, fuld beboeling af færg, 30 "heab" og creameryet ligger rimelig pris paa gode betingelser. Seb. den henvendelsen til J. Webb efter Pacific Hotel.

H. D. Richmond Paper Co.
BUILDING PAPER OF ALL KINDS
1728-1730 Pacific Ave.
TACOMA, WASH.

Pacific Districts Meleier

Bleffen J. Ber 17th Radiet Et.
Eriksen, T. Gaarde, Gal., zw. 2 & 3 Et. Et.
Eriksen, H. C. Et. 19th & Lincoln Et.
Fellingen, Et. Et.
Christensen Et. Et. 125 Et. Et.
Bellard Et.
Gaelien, U. R. Et.
600—610 Et. Et. 20. Oct. Et.
Dale, 3 Et. Et. Et.
Eger, Et. Et. Et. Et.

Et. Et. Et.

Et. Et. Et. Et.
Et. Et. Et. Et.
Et. Et. Et. Et.

Et. Et. Et. Et.
Et. Et. Et. Et.
Et. Et. Et. Et.

Et. Et. Et. Et.
Et. Et. Et. Et.
Et. Et. Et. Et.

Et. Et. Et. Et.
Et. Et. Et. Et.
Et. Et. Et. Et.

Et. Et. Et. Et.
Et. Et. Et. Et.
Et. Et. Et. Et.

Et. Et. Et. Et.
Et. Et. Et. Et.
Et. Et. Et. Et.

Et. Et. Et. Et.
Et. Et. Et. Et.
Et. Et. Et. Et.

Et. Et. Et. Et.
Et. Et. Et. Et.
Et. Et. Et. Et.

Et. Et. Et. Et.
Et. Et. Et. Et.
Et. Et. Et. Et.

Et. Et. Et. Et.
Et. Et. Et. Et.
Et. Et. Et. Et.

Et. Et. Et. Et.
Et. Et. Et. Et.
Et. Et. Et. Et.

Et. Et. Et. Et.
Et. Et. Et. Et.
Et. Et. Et. Et.

Et. Et. Et. Et.
Et. Et. Et. Et.
Et. Et. Et. Et.

Et. Et. Et. Et.
Et. Et. Et. Et.
Et. Et. Et. Et.

Et. Et. Et. Et.
Et. Et. Et. Et.
Et. Et. Et. Et.

Et. Et. Et. Et.
Et. Et. Et. Et.
Et. Et. Et. Et.

Et. Et. Et. Et.
Et. Et. Et. Et.
Et. Et. Et. Et.

Et. Et. Et. Et.
Et. Et. Et. Et.
Et. Et. Et. Et.

Et. Et. Et. Et.
Et. Et. Et. Et.
Et. Et. Et. Et.

Et. Et. Et. Et.
Et. Et. Et. Et.
Et. Et. Et. Et.

Et. Et. Et. Et.
Et. Et. Et. Et.
Et. Et. Et. Et.

Et. Et. Et. Et.
Et. Et. Et. Et.
Et. Et. Et. Et.

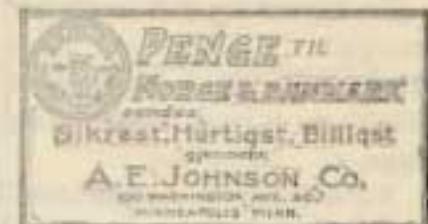
Et. Et. Et. Et.
Et. Et. Et. Et.
Et. Et. Et. Et.

Et. Et. Et. Et.
Et. Et. Et. Et.
Et. Et. Et. Et.

Et. Et. Et. Et.
Et. Et. Et. Et.
Et. Et. Et. Et.

Et. Et. Et. Et.
Et. Et. Et. Et.
Et. Et. Et. Et.

Et. Et. Et. Et.
Et. Et. Et. Et.
Et. Et. Et. Et.

R E Anderson & Co
Real Estate
Mortgage Loans
Fire Insurance
Rental Agents
117 ELEVENTH ST
TACOMA - WASH

Printing

All kinds, large or small
Superior facilities for turning
out first class work.

PROMPT ACCURATE

The Bell Press

1013 A St, Tacoma Phone Main 432

NORSKE HOFMANDSDRAABER

Naftradraaber, Slagvand, Riga
Balsam etc., Hesselroth's
Svenske Jernvin, Lien's Bosf,
Iron and Wine samt den fineste
Lofoten Torskelevertran kan erhobdes paa dette Apothek.

Recepter adfyldte med Omhu
og Noingtighed.

Lien's Pharmacy

Ole B. Lien. Harry B. Selvig.
Fri Levering

Dal James 14th. 1102 Tacoma Ave.

Edv. Isaksen,

en norsk uhrmager
byen, 1102 Tacoma Ave.,
samme butik som Lien's
Pharmacy, et pent udvalg af
ure for salg.

F. J. Lee
PHOTOGRAPHER
1535 Commerce S.
Jefferson Ave.
TACOMA, WASH
Phone Red 7206.

DR. J. L. RYNNING,
FRENCH BLOCK, COASTER OF

18TH AND PACIFIC AVE.

OFFICE HOURS: 2 TO 4 P.M.

SUNDAYS AND EVENINGS BY

APPOINTMENT.

TEL. OFFICE JOHN 1716.

RES. SUBURBAN 41.

TACOMA, WASH.

Fra Kirken i Norge.

(Ved O. G.)

Det stiftsmøbet i Stavanger skriver til Melle Dahl, der er på rejse til Madagaskar, i et brev til „Reform“:

— Jo, jeg har haft tre beilige uger i Stavanger, opfrisende for legeme og sjæl. Jeg glemmer aldrig de aandelige timer, jeg har hørt til sognepræst Jensen og bisped Thorsen. Sidsnevante er jo bisped Hirsch's ejermænd her i Kristiansand juist. Hver enes fætning er som guldforn. Men, hvad har ikke den helligaand fojet udrettet hos disse mænd! De er alle af blåse, som i al magelighed kan lægge sine prædikener til rette. Ha' fan høre at der har været meget bon og lump i det hjerte, hvorfra ordene kommer.

(Vandsbælt.)

Igaardssælt var vi på offentningsfesten for stifts-præstemøbet. Der var becierung fast altid på festerne her, og saa var der taler af sognepræster og præster m. fl. Bispen talte over blåse ord af den frede artitel: "Jeg tror på beihilgen samfund". — Det var aldeles en aabenbarelse for mig. Ignar formidlag talte han i dommen, der var valgt fuld af fuld.

(Vandsbælt.)

Uffredsfest i Stavanger. — Sognedrejst dr. Otto Jensen holdt mandag den 24de september på uffredsprediken i Petri Kirke, der var fuldt til trængsel. Bevægelsen inde omfattede næsten alle. Uffredsfesten om aftenen havde også „Stav. Konsert.“ Især fæstnet tilslutning og blev meget vellykket. Der var følgende 200 dillerter. Festen var begyndt med andagt af bryllupet Ørtem, som var gjesterne velkommen. Sognedrejst Seim holdt fortalen i tilslutning til Pauli offeblikken til menigheden i Korinth og endte med en hjertelig tak for dr. Gjær, der havde vasket sammen for Guds rige i Petri menighed, ligesom han personlig fæste for godt og hjælpsomt samarbejde. I 6 uger var meget oplyst; men aldrig havde han hos Jensen modt en aldrig folgtende hjælpsomt færelshom et nobelt findelag. Selskabet Døde talte hr. Jensen og saa for bered-dugtige og ihærdige arbejde for misjonen. Derpaa fulgte becieringer. Præst Rikhsen havde på familiige Stavangers præster vegne en dybhold tak for den krigshed. Jensen altid havde vilt, for de var fulde tanket på roab, han altid gav ligesom hans liv altid var bæret af de stæben hjælpsomt, hvorfra han med jæv-

overbevægning fandt sig at have bestyrkningen til at få et hjælpsomt form og have plads til næstejlig funne etablering. Forhander Baardsen talte på stiftsmølets vegne for hæste viiden blandt ungdommen. Otto Jensen talte hr. af mebogen hjælpsomt mod ham og hans hus i Stavanger. Schibsted tilfældet på Stolebyrets vegne for dogtigt og synligt arbejde i Stavanger folkeskole tjente. Pastor Recht afsluttede ved 11-tiden den lyggelige og ovbyggelige fest med andagt.

(Vandsbælt.)

Sin indsamlingssuge begyndte Kristiania indemission mandag den 25de sept. Vi vil på det varmeste anbefale denne indsamling. Det arbejde, som indemissionen udfører, er saa stort og saa vellykkeligt, at det fortjener al mulig støtte. I anledning af indsamlingssugen udførtes 25de dø. en henvendelse til Kristianias befolkning, hvori rebezjeres for vifromheden og opfordres til at yde bidrag efter evne. Hjemmets sociale arbejde udføres af et mandslab, der lader omkring femti personer. Til øjerningen trænges særlig mellem 60,000 og 70,000 kroner.

(Vandsbælt.)

Paa Campenmark ved handelsforstug er udnommel 1. belte af: "Den norske kiste i det nyttebare aarhundrede." Et bræg til dets hjørne, af O. G. Heggelund. Dette var af den højt ansete, flittige og vugtige forfatter vil give en fremstilling af den norske kiste. Høg uddeling i det jævne aarhundrede, der udmønt tilfælde og fællesfællestilbæring i vor ti fuldstændig. Forfatteren, der har et højt jom til historier, har redet omfattende og langvarige fællesfællestilbæring, bl. a. under stænklevejser. Det skal særlig blive betonet ved at tilbæringen er en god og interessant misjonssamfund.

Beret er rigt illustreret og udmønt i mindst 20 hæfter, heraf ikke ca. 4 hæfter.

Vi anbefaler subskriptionsindboklen på beret paa det bedste til vores fæste, hos hvem forfatteren nu også vil være til hjælp.

I O. G. Heggelund's fremstilling af den norske kiste ses i det 19 aarhundrede alt der bliver fællig udforlig beskrevet ved hjælpsomt hjælpe til at tilskuelen.

I Rørsund Blad der var den givne opført en ny bok med titlen "Hæfteplads for 1900".

ca. 30,000 kr. til misjonen. Ved tilstøtning var afsløret St. Olafsgården ved Lofthus ved Nidelv i Norge. Denne er et hjælpsomt af sin efterladte formue — belt ca. 30,000 kroner — til Skole-, Hjemmets-, Skole-, og Indemissionen.

Dob misjonær. — Missionær Carl-Johannes Quist i Helsingør på Madagaskar er også ved babet. Kar-

mere underretninger satnes. Han var født 1875 i Stigen, Nordland, blev udsendt 1903 og indgået magistrat med festen Galmea Gjedde.

Mandag den 24de Sept. konfirmeredes i Kristiania 22 døer 1159 piger og 1157 gutter til sammen 2316.

"Et på den lygecabe lap."

CARL WILLIAMS.

A. BERGREN.

Tacoma Clothing CO.

Scandinavisk Rødehandel. Mælts og Gaffers Røder, Underlæder, Hatte og Sko

10 Procent Tilskud til Stadsråder

Et stort Udvalg — Lav Priser.

1342 Pacific Ave., Tacoma, Washington.

A. S. Johnson & co.

Paints, Oils, Brushes, Wall Paper and Glass.

Estimates Given on Papering and Glazing.

Supplies a full line of Wall Paper and Moon Moldings, Sashes and Doors.

1309 PACIFIC AVENUE.

TELEPHONE John 2042

Tacoma Wash

H E Anderson

John Holleque

Palace Hardware Co

Headquarters for builders' hardware, mechanics tools, lawn-mowers, hose, pumps, building paper, screen doors etc.

We are closing out our paints — good ready-mixed paint at \$1.25 pr. gal. It will pay you to call and see us when in need of anything in our line.

1508 Jefferson Ave

Tacoma Wash

Tel: Main 151

We will sell you
Reliable Bicycles
fully guaranteed for \$25.

The Excelsior Standard,
made of cold drawn steel
tubing, beautiful finish, fa-
mous guaranteed, tires.

For cash or on easy weeks-
ly or month'y payments.

Fuller - Knatvold Co., Inc.

Corner 9th & Commerce St. - TACOMA, WASH.

Parklandnyheder.

Chr. Jakobson er efter tilbage for at optage sine studier ved P. L. A.

"The Willing workers" møder forsticommendo søndag hos miss Louise Harstad.

G. G. Folland besøger i disse dage kjendinge i Parkland og Lake Bay efter at have seet udstillingen i Portland.

Mrs. Theo. Lee fra Hillsboro, N. Dak., og miss Munter fra Tacoma aflagde nylig prestegården og Parkland et venligt besøg.

Sidste søndag prædikede past. Asberg, da pastor Harstad var i Seattle, hvor han holdt formiddags-og aftengudstjeneste i past. Sinske kirke.

Mrs. Anna Löstel og son fra Glenwood, Minn., besøgte mrs. Fossens på gjennemreise fra Barlow, Oregon, hvor de besøgte slegtninge og venner.

Ved en fællesgåse kom det ikke ind i forrige år, at miss Daisy Foster af Tacoma er ansat som lærende i musik ved P. L. A. Hun kommer ud til skolen hver mandag eftermiddag.

Pastor N. P. Xavier var i South Bend, Wash., sidste søndag, hvor han holdt 2 gudstjenester og foretræede 8 børnedash. Turen var lidt for haard for ham, da han var lidt u forsigtig for han reiste, saa han har været til songs et par dage.

14de oktober gav Lyceum et program om aftenen. Skolen havde fri om eftermiddagen. Ved aftenmødet oplæstes lykousk nlogstelgrammer fra Luther seminari og Luther College. Past. Harstad talte over "Spiritual Hygiene".

Miss Dagny Skattebol er nu kaldt til lærerinde for øverste afdeling ved menighedsakolen. Miss Harstad har nu som for mellemlæste klasse, og pastor Asberg, som nævnt i forrige nummer, er bestyrer og læser mod nederste klasse.

Lars Jensen, som blev kaldt som hjælpelærer, da prof. Hong snatte reise, er nu ankommen. Han vil begynde sit arbeide næste tirsdag. Herold ønsker ham velkommen til P. L. A. og lykke med arbejdet.

Mr. Jensen er vel kendt i Parkland, da han graduerte fra P. L. A. for 2 år siden.

De elever, som for tiden studeerer tegning og skrivning under miss Mint, har dannet en forening for at vedligeholde interessen. Prof. Xavier blev valgt til præsident, miss S. Peterson vicepræsident, miss Louise Anderson sekretær og kasserer.

Miss Peterson og J. Xavier deltog også i national-ligaens møde Tacoma søndag eftermiddag.

Professor N. J. Hong reiste fra Parkland sidste søndag med 12-åren. Hans familie og alle de ivrige lærere og lærerinder bede ham farvel og lykkelig reise ved sporvognsstationen. Han reiser til søndre California for i det varmere klimat at gjenvinde sin selbred. Herold ønsker ham al lykke på turen og Guds velsignelse.

Af mangel på plads måtte denne nyhed ligge over. — "P. L. A. League of courtesy", hvis motto er: "Be not overcome of evil, but overcome evil with good", gav ferrige lørdag aften en solskabelig underholdning for skolens elever og lærere. En fornøjelig aften var udfaldet — med musik, deklamationser, nogle kor- og bemerkninger af foreningens præsident og en anden, lege og lette forfriskninger. Herold ønsker foreningen vekst både udad og indad.

Søndag aften mødte skolens missionsforening. Da den ikke før har haft nogen forfætning, vedtog den en aanden og valgte følgende embemænd: Præsident, miss N. Torgstad; vicepræsident, miss L. Anderson; sekretær, H. A. Nelson; kasserer, miss S. Greibrook. Foreningens navn skal være "The Pacific Lutheran Academy Mission Society"; dens måal skal være, først at vække interesse for missionens sag, der-

næst at opnare medlemmerne i at arbejde for denne sag også andre steder, og endelig at træde støttende til den ydre og indre mission. Hvilken den særlig vil støtte, vil blive bestemt senere. Medlem kan enhver blive ved at underskrive konstitutionen. Møder holdes en gang hver måned.

Gratis Etter til W. G. Johnson Co., 10 Washington Street End Winona, Minn., og De erholder gratis en liten bog med bestrikkelse over de norske Studentersangere's Associa-

Ell Salgs.

100 acres, en bet intækts med hy, en bet flod, rijken prærie med rindende land, 1½ mil fra Parkland. For nærmere udebetegning henvende man sig til D. & G. Erickson, Parkland, Wash.

When in need

Of Painting, Paperhang-
ing or Calsoining, call on
B. Benson, Parkland Wash.

PAC. LUTH. ACADEMY AND BUSINESS COLLEGE

giver ikke forbring pen til vores den billigste role ved bestyrelsen, men den har set sig som mål at være den bedste i sit slags. Denne eggen er at give unge mænd og kvinder en grundig uddannelse på et frifligt grundlag og samtidig dyrge dem til et nyttig virke i livet. Bestyrelsen gør ud for, at skolen eröffnet for elevernes skyld, ikke at eleverne eröffnet for skolen skyld. Denne ipotet berører ikke pen bestyrelserne, men det gælder at anstre læresteder og undervisningsapparater o. s. v., hvorfra eleverne kan hente nutte. Skolen har nu fået en fast afdale læresteder, alle med flere nørd erfaring. Det er 11 aar skolen har virket, har den noget sig ind i forhåbene hovede, og har jo ikke haft bedre anledning end nogen lignende enligt van Vacil-
tuun til at sætte sig ind i, hvilke fraa den itaabinaatis
amerikaniske befolkning herude stiller til en
støtte, og hvorebætten pen bedste maade skal funne tilfredsstillende
bille trav.

... Skolens Kursus ...

Skolen tilbyder følgende kurser: Preparatory, College Preparatory, Commercial, Music, Shorthand, Normal. Det uben gives der et kursus i boenbarbebe, og et erfara kursus for nylommete, og et kursus i maleriering og hukholbningsstæ.

Hvad det fojer. Et skolperge, løjf, legje, og bøger for ni måneder beløber sig til omkring \$150.00. Døfturmen begynder den 12te September 1905. Etter et catalog.

Adresse: R. J. Gross,
Parkland, Wash.

University Meat Market
A. A. FANGSRUD, PROP
Dealer in all Kinds of
Fresh and Salt Meats
PARKLAND WASH

* * E. O. Erickson * *
Notary Public
Udfører ejendomsmæssige kontrakter etc.
Parkland, Wash.